Onsdag den 16. december 2020

P9_TA(2020)0354

Overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via ELFUL og EGFL i 2021 og 2022 ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2020 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet via Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 228/2013, (EU) nr. 229/2013 og (EU) nr. 1308/2013 for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013 for så vidt angår midler og deres anvendelse i 2021 (COM(2019)0581 — C9-0162/2019 — 2019/0254(COD))

(Den almindelige lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2021/C 445/40)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2019)0581),

— der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C9-0162/2019),

— der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til udtalelse af 26. februar 2020 ([1]) fra Revisionsretten,

— der henviser til udtalelse af 7. maj 2020 ([2]) fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,

— efter høring af Regionsudvalget,

— der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 74, stk. 4, og til oplysningen fra Rådet om godkendelse af Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

— der henviser til forretningsordenens artikel 59,

— der henviser til udtalelse fra Regionaludviklingsudvalget,

— der henviser til skrivelse fra Budgetudvalget,

— der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A9-0101/2020),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;

2. godkender sine erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

3. godkender Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

4. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;

5. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;

6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

([1]) EUT C 109 af 1.4.2020, s. 1.
([2]) EUT C 232 af 14.7.2020, s. 29.

Onsdag den 16. december 2020

P9_TC1-COD(2019)0254

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2020 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/… visse overgangsbestemmelser vedrørende støtte ydet fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og fra Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) i 2021 og 2022 og om ændring af forordning (EU) nr. 1305/2013, (EU) nr. 1306/2013 og (EU) nr. 1307/2013, for så vidt angår midler og anvendelse i 2021 og 2022, og forordning (EU) nr. 1308/2013, for så vidt angår midler og deres fordeling i 2021 og 2022

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2020/2220.)

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

Europa-Parlamentets erklæring om overgangsforanstaltninger i forbindelse med den fælles landbrugspolitik og den flerårige finansielle ramme

Krisereservefond

Siden reserven til kriser i landbrugssektoren blev oprettet i 2014, er den aldrig blevet aktiveret på grund af den mekanisme til sikring af finansiel disciplin, der er fastsat i artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013, og som indebærer, at der ved begyndelsen af hvert år trækkes midler til denne reserve fra det samlede beløb i direkte betalinger. Uudnyttede midler returneres til direkte betalinger ved årets udgang. Følgelig er reserven aldrig blevet anvendt for at undgå at tilbageholde midler fra landbrugerne.

Reserven blev oprettet for at bistå landbrugere i forbindelse med manglende pris- eller markedsstabilitet, og det faktum, at reserven aldrig er blevet aktiveret, vidner om begrænsningerne i dens finansielle struktur og funktionsmåde. Det er med voksende hyppighed, at der optræder økonomiske og ugunstige klima- og sundhedsmæssige forhold, som medfører betydelige markedsforstyrrelser, og derfor er der et presserende behov for en fuldt funktionsdygtig krisereservefond, som kan aktiveres og stilles til rådighed på en fleksibel og effektiv måde.

Europa-Parlamentet understreger, at en fuldt finansieret krisereservefond, der indledningsvis er oprettet med 400 mio. EUR ud over EGFL- og ELFUL-budgetterne, og som er kumulativ, således at uudnyttede midler fremføres til det følgende år i hele programmeringsperioden, vil fungere mere effektivt og have større gennemslagskraft, når det drejer sig om at yde rettidig krisebistand og finansiere målrettede foranstaltninger i forhold til de berørte sektorer.

POSEI og øerne i Det Ægæiske Hav

På grund af deres geografiske placering, navnlig deres fjerne beliggenhed, deres status som øsamfund, deres lille areal samt deres vanskelige topografiske og klimatiske forhold står regionerne i den yderste periferi, som omhandlet i artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, over for særlige samfundsøkonomiske problemer i forbindelse med forsyning med fødevarer og landbrugsprodukter, der er af afgørende betydning for forbruget eller landbrugsproduktionen. Ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 blev der fastsat særlige foranstaltninger på landbrugsområdet for at afhjælpe de problemer, der skyldes denne særlige situation. Endvidere fokuserer ordningen med særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013, på de samme problemer, men med en anden geografisk lokalisering.

Betydningen af særlige foranstaltninger og muligheder i disse regioner og på disse øer berettiger det særlige støtteniveau, som er afgørende for en vellykket gennemførelse af disse foranstaltninger. Under hensyntagen til de offentlige tilsagn, som Kommissionen tidligere har givet disse regioner og øer, ønsker Europa-Parlamentet derfor, at de meget vellykkede programmer, der bliver gennemført i henhold til forordning (EU) nr. 228/2013 og (EU) nr. 229/2013, kommer til at fortsætte uden forstyrrelser, og at der mindst sker en opretholdelse af det nuværende støtteniveau i forhold til disse regioner og øer. På denne måde kan Unionen udvise solidaritet og engagement over for de regioner og øer, der står over for særlige ulemper.

Europa-Parlamentets erklæring om brancheorganisationer i regionerne i den yderste periferi

På grund af deres lille areal og deres status som øsamfund er de lokale markeder i regionerne i den yderste periferi særligt sårbare over for prisudsving i forbindelse med importstrømme fra resten af Unionen eller fra tredjelande. Artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) anerkender de særlige behov i regionerne i den yderste periferi og etablerer en lovgivningsmæssig ramme, der kan hjælpe dem med at håndtere deres særlige situation. Dette forhold behandles yderligere i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013. Navnlig må det konstateres, at anvendelsen af brancheorganisationer har vist potentiale til at imødekomme de særlige behov i landbrugsproduktionssektorerne i regionerne i den yderste periferi, og at der følgelig bør udvises fleksibilitet ved gennemførelsen af de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 i disse regioner for fuldt ud at udnytte de ressourcer, der ifølge denne overgangsforordning er afsat til disse regioner. Derfor bør de brancheorganisationer, der er anerkendt i henhold til artikel 157 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og som anses for repræsentative, have mulighed for at træffe de nødvendige kollektive foranstaltninger for at sikre, at den lokale produktion forbliver konkurrencedygtig på de pågældende lokale markeder og bæredygtig. I dette øjemed understreger Europa-Parlamentet, uanset artikel 28, 29 og 110 i TEUF og artikel 165 i forordning (EU) nr. 1308/2013, og uden at det berører artikel 164 i nævnte forordning, og på grundlag af artikel 349 i TEUF som fortolket af Den Europæiske Unions Domstol i dens dom i de forenede sager C-132/14 — C-136/14, at det er vigtigt at undersøge alle egnede instrumenter for at gøre det muligt for de berørte medlemsstater i forbindelse med udvidede brancheaftaler og efter høring af de berørte interessenter at lade selvstændige aktører eller sammenslutninger af økonomiske aktører, som ikke er medlem af den pågældende brancheorganisation, men som opererer på det pågældende lokale marked, uanset deres oprindelse over for organisationen helt eller delvis yde de finansielle bidrag, som medlemmerne betaler, også i de tilfælde, hvor indtægterne fra disse bidrag bliver brugt til at finansiere foranstaltninger, som kun har til formål at opretholde lokal produktion, eller hvor disse bidrag opkræves i en anden fase af markedsføringsprocessen.

Onsdag den 16. december 2020

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Europa-Parlamentet og Rådet henviser til:

— betydningen af særlige foranstaltninger til fordel for regionerne i den yderste periferi i overensstemmelse med artikel 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 228/2013 for at tage hensyn til disse regioners særlige karakteristika

— betydningen af særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 229/2013, og

— at de ovennævnte forhold berettiger særlig støtte til disse regioner og øer med henblik på at gennemføre passende foranstaltninger.

Europa-Parlamentets og Rådets fælles erklæring om EU-finansieringsordninger for POSEI og de mindre øer i Det Ægæiske Hav

Europa-Parlamentet og Rådet understreger, at EU's finansieringsordninger for POSEI og de mindre øer i Det Ægæiske Hav, der er omfattet af denne overgangsforordning for 2021 og 2022, er ekstraordinære og afspejler de særlige forhold og ikke danner præcedens for den fremtidige finansiering af den fælles landbrugspolitik, hverken for regionerne i den yderste periferi og de mindre øer i Det Ægæiske Hav eller for de direkte betalinger.

Erklæring fra Kommissionen om afsætningsregler for olivenolie

Kommissionen noterer sig den politiske aftale, der er indgået mellem Parlamentet og Rådet vedrørende Parlamentets ændringsforslag 106, hvorved der indsættes en ny artikel 167a vedrørende olivenoliesektoren i forordningen om den fælles markedsordning. Kommissionen bemærker, at det ændringsforslag, som Parlamentet og Rådet er blevet enige om, ikke er i overensstemmelse med det princip om kontinuitet, der finder anvendelse på overgangsforordningen, at det er væsentligt, og at det er blevet indarbejdet af Parlamentet og Rådet, uden at der er foretaget en konsekvensanalyse som krævet i henhold til punkt 15 i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning. Kommissionen minder om sin forpligtelse til at opretholde effektiv konkurrence i landbrugssektoren og til i fuld udstrækning at virkeliggøre målsætningen for den fælles landbrugspolitik, der er fastsat i artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Erklæring fra Kommissionen om betalinger for områder med naturbetingede begrænsninger

Kommissionen noterer sig, at Parlamentet og Rådet er blevet enige om, at EURI-midlerne, når de integreres i ELFUL, må anvendes til at finansiere betalinger for områder med naturbetingede eller andre specifikke begrænsninger.

Kommissionen har allerede givet udtryk for sine betænkeligheder med hensyn til sådanne betalingers begrænsede bidrag til realiseringen af miljø- og klimamål, idet den mener, at landbrugerne ikke er forpligtet til at anvende en særlig praksis for at modtage betalingerne. Inkluderingen af betalinger for områder med naturbetingede begrænsninger i den del af EURI-midlerne, der har til formål at bidrage til miljø- og klimamål, bør derfor ikke danne præcedens under forhandlingerne om den kommende fælles landbrugspolitik.